

Stehlík: Grandlehná (Ostrava)
PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA
VÝSTŘIŽKOVÁ SLUŽBA
Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29 73 78

Stehlík: Grandlehná
VÝSTŘIŽEK Z ČASOPISU

Květy, Praha

19. XI. 1981

ze dne .....

Z PRVNÍ ŘADY

JK
Motivy tří próz Johna Steinbecka (Pláň Tortilla, Na plechárně a Sladký čtvrtek) použil dramatik Miloslav Stehlík pro svou **Grandlehná**, která se hojně hrála na českých jevištích v polovině šedesátých let. Zdá se, že nyní se Stehlíkova hra do našich divadel opět vrací. Nedávno ji uvedlo pražské Realistické divadlo a již několik měsíců ji se slušným ohlasem u mladého publiku hraje Činohra Petra Bezruče při Státním divadle v Ostravě. Ostravskou inscenaci nastudoval Josef Janík v iluzivní výpravě Marty Roszkopfové, mechanicky dělicí jeviště na tři hrací prostory.

Režisér se nepokusil text nově a objektivně vyložit; spíše se snažil zvýraznit jeho skromné dějové možnosti, zdůraznit jeho poezii a kultivovaně přetlumočit mikro-příběhy steinbeckovských lidiček hledajících životní krásu i na odpudivém společenském smetišti, na němž jsou odsouzeni žít.

Záměr vychází režisérovi napůl. Ve výstupech nejvýraznějších postavicek předlohy — Jacka, Rozy a Charliho — jsou nejsilnější místa ostravského nastudování Stehlíkovy hry. Naopak tam, kde režisér rozvíjí děj, působí inscenace popisně a chvílemi dokonce dost těžkopádně. Jevištní celek jako by se rozlamoval na několik více či méně přesvědčivých situací: chybí mu jednotící styl, kterého ovšem nelze dosáhnout bez vyhraněného inscenačního výkladu.

Inscenace není stylově sjednocena ani herecky. Vedle osobitého, parodistického výkonu Vítězslava Kryškeho (Roza), ostie stylizované karikatury Čiňana v podání Jana Odlá či groteskního herectví Danuše Ondráčkové se tu objevuje až přísně civilní projev Miloslava Čížka (Jack) a ryze psychologicky pojatý Doktor Bohuslava Čvančary.

Jak již bylo řečeno, inscenace vkusně seznamuje diváka s hodnotami textu. Možná si ani jiné cíle nekladla. Pak však není di-

vu, že o ní nelze hovořit jako o svěbytném inscenačním počínu. olá

Stehlík: Grandlehná (Ostrava)
PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA
VÝSTŘIŽKOVÁ SLUŽBA
Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29 73 78

VÝSTŘIŽEK Z ČASOPISU

Ostravský večerník

27. IV. 1981

ze dne .....

△ Bohuslav Čvančara jako doktor v inscenaci Miloslava Stehlíka *Lehná grandů*, kterou 17. dubna uvedlo v premiéře Státní divadlo Ostrava na scéně Petra Bezruče. Foto: F. KRASL

PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA
VÝSTŘÍŽKOVÁ SLUŽBA
Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29 73 78

VÝSTŘÍŽEK Z ČASOPISU

Nová svoboda, Ostrava

28. IV. 1981

ze dne .....

12

kultura

Jana Postlerová a Věra Janků ve Stehlíkově „Lehárně grandů“, kterou se souborem činohry Petra Bezruče Státního divadla v Ostravě nastudoval režisér Josef Janík na scéně Marty Roszkopfově.

Foto: František Křasl

PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA
odbor výstřížků
Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29 73 78

VÝSTŘÍŽEK Z ČASOPISU

Ostravský večerník

15. IV. 1981

ze dne .....

PŘIJĎTE SI POSEDĚT KE GRANDŮM

Nejde o pyšné španělské šlechtice, odpudivé svou nadutostí a přezíráním okolí. Tihle „grandi“ nosí otrhané džiny a košile (mají-li vůbec jaké), přespávají v ošuntělém baráčku, ale mají neskonale ušlechtilost ve svém srdci. Žijí ve slunném, ale chudém předválečném rybářském městečku Monterey na kalifornském pobřeží Pacifiku, kde mezi nimi léta přebýval americký spisovatel John Steinbeck, který je učinil hrdiny svých tří novel — Pláň Tortilly (první Steinbeckovy úspěšné knihy z roku 1936), Na plechárně a Sladkého čtvrtku.

Český dramatik Miloslav Stehlík (jehož 65. narozeniny jsme si v tomto měsíci připomínali) se nechal inspirovat těmito Steinbeckovými předlohami a vytvořil na jejich motivy na počátku 60. let vlastní hru, kterou nyní pod názvem „Lehárna grandů“ uvede ve své nejnovější premiéře činohra Petra Bezruče, a to v pátek 17. dubna, na své scéně v Domě kultury pracujících Vítkovic. Stehlíkova hra ani po dvaceti letech od svého vzniku neztratila nic ze svého kouzla, jímž tehdy očarovávala diváky takřka všech českých divadel.

Osu jejího příběhu tvoří veselé kousky čtveřice chudých, ale veselých chlapíků, kteří

se snaží pomoci jednomu z obyvatel uličky „Na plechárně“, samotářskému doktorovi, překonat jeho samotu. Svou roli hrají v těchto příbězích i obyvatelky salónu s lucernou z téže uličky: jedna z nich se má stát podle představ celé party právě tou, která doktorovu samotu přemůže.

Kromě samotného příběhu je však neméně podstatná i atmosféra hry, přenášející na diváka optimismus hrdinů této komedie, hluboce obdivný vztah autora předlohy i hry k jejich svobodomyšlnosti, k jejich nechtu dát se spoutat pragmatickými konvencemi amerického životního stylu, k jejich hlubokému člověčenství.

Inscenaci „Lehární grandů“ připravil v činohře P. Bezruče režisér J. Janík ve výpravě M. Roszkopfově a s použitím scénické hudby J. Tomšíčka.

Představiteli party „grandů“ budou M. Čížek, V. Kryške, I. Misař a K. Zerdalolu, roli doktora vytvoří B. Čvančara, majitelku salónu „U medvěda“ bude hrát A. Tománková a její svěřenkyň V. Šukalová, J. Postlerová, D. Ondráčková a V. Janků. V dalších rolích se představí J. Odl, J. Zach, M. Koutný a J. Fukala.

(11)